

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10P/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613210856
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2013:6613210856.1

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudkyňou Mgr. Katarínou Katkovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa H. Z., narodené XX.XX.XXXX, bytom P. F. S., B. Č.. XXX/XX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, odborom sociálnych vecí a rodiny, dieťa rodičov S. Z., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom P. F. S., B. Č.. XXX/XX, štátnej občianky Slovenskej republiky a O. B., narodeného XX.XX.XXXX, bytom B. XX, štátneho občana Slovenskej republiky, zverené do náhradnej osobnej starostlivosti W. Z., narodenej XX.XX.XXXX, bytom P. F. S., B. Č.. XXX/XX, o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e náhradnú osobnú starostlivosť, na základe ktorej bola maloletá H. Z., narodená XX.XX.XXXX zverená do náhradnej osobnej starostlivosti W. Z., narodenej XX.XX.XXXX s odkazom na Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 12P/74/2012- 34 zo dňa 21.06.2012 a to dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd maloletú H. Z., narodenú XX.XX.XXXX z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky S. Z., narodenej XX.XX.XXXX.

Otec O. B., narodený XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej H. Z., narodenej XX.XX.XXXX výživným mesačne v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona počínajúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku; výživné je splatné vždy do 25. dňa toho- ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Podaným návrhom sa matka domáhala zrušenia náhradnej osobnej starostlivosti a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej H.B. Z..

V návrhu matka uviedla, že maloleté dieťa bolo rozsudkom Okresného súdu Lučenec zverené do náhradnej osobnej starostlivosti W. Z., nar. XX.XX.XXXX. Matka sa vrátila naspäť k dcére, nežije v spoločnej domácnosti so svojim druhom, už 3 mesiace vykonáva starostlivosť o maloleté dieťa, pričom má za to, že budú u nej lepšie zaistené potreby maloletého dieťaťa v súlade s jeho vývinovými potrebami.

Na pojednávaní matka trvala na návrhu v celom rozsahu, pretože sa chce starať o maloleté dieťa. Matka na pojednávaní uviedla, že sa t.č. stará o maloletú H.. Matka má rada maloletú H. , i maloletá H. ju má rada. Matka poberá rodičovský príspevok a prídavky na dieťa súhrnne v sume 220 eur. Má vyživovaciu povinnosť okrem H. i k D. Z., nar. XX.XX.XXXX. Iný príjem nemá. Matka nevlastní nehnuteľné veci. Matka navrhla, aby súd zveril maloletú H. Z. do jej osobnej starostlivosti a uložil otcovi povinnosť prispievať na

jej výživu výživným v minimálnom rozsahu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku s poukazom na majetkové pomery otca.

Na pojednávaní W. Z. požiadala súd , aby zrušil náhradnú osobnú starostlivosť, na základe ktorej bola maloletá H. Z. zverená do jej starostlivosti, pretože sa o maloleté dieťa stará jeho matka.

Nakoľko sa otec na pojednávanie nedostavil, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie, súd potom postupoval podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. a prejednal vec v neprítomnosti otca.

Poverená zamestnankyňa kolízneho opatrovníka na pojednávaní súhlasila s návrhom na začatie konania, pretože pri prešetroení pomerov u matky bolo zistené, že matka má vytvorené adekvátne podmienky pre výchovu a starostlivosť o maloleté dieťa a je v záujme maloletého dieťaťa, aby vyrastalo u biologickej matky.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, W. Z., spisom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12P/74/2012, správou Správy katastra Poltár zo dňa 13.06.2013, správami ÚPSVaR Lučenec, pracovisko Poltár zo dňa 17.06.2013, správou Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec zo dňa 20.06.2013.

Súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 12P/74/2012-34 zo dňa 21.06.2012 bola maloletá H. Z., nar. XX.XX.XXXX zverená do náhradnej osobnej starostlivosti tety W. Z., pričom súd uložil matke i otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa mesačne výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk starej matky počnúc právoplatnosťou rozsudku.

W. Z. požiadala súd o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti.

O maloletú H. Z. sa stará jej matka , ktorá žije usporiadaným rodinným životom, adekvátne sa stará o svoje maloleté deti H. Z. a D. Z., nar. XX.XX.XXXX, matka vytvorila základné podmienky pre výživu , zdravý vývin , vývoj , starostlivosť maloletého dieťaťa.

Matka je poberateľkou rodičovského príspevku mesačne v sume 199,60 eur a prídavku na dieťa mesačne v sume 23,10 eur. Okrem vyživovacej povinnosti k maloletej H. Z., ktorá navštevuje deviaty ročník Základne školy v K., má vyživovacu povinnosť i k maloletej D. Z. , narodenej XX.XX.XXXX, s ktorou žije v spoločnej domácnosti .Matka nevlastní nehnuteľné veci.

Otec nežije v spoločnej domácnosti s matkou. Otec nemá žiaden príjem z pracovnej činnosti, nepoberá dávku dôchodkového poistenia, dávku nemocenského poistenia, dávku úrazového poistenia, ani dávku v nezamestnanosti, resp. dávku v hmotnej núdzi a príspevky k dávke. Otec nevlastní nehnuteľné veci.

Z vyjadrenia maloletej H. Z. vyplynulo, že súhlasí s tým, aby bola zverená do osobnej starostlivosti matky.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 1 e), ods. 2 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších právnych predpisov náhradná osobná starostlivosť zaniká právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti. Súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiadala.

Podľa ustanovenia § 36 ods.1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších právnych predpisov rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich

rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa ustanovenia § 62 ods.1,2,3,4,5 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších právnych predpisov plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na

svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ustanovenia § 75 ods.1,prvá veta zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších právnych predpisov pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa ustanovenia § 76 ods.1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších právnych predpisov výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona, ktorý aplikoval na zistený skutkový stav.

Zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti prichádza do úvahy iba z vážnych dôvodov týkajúcich sa starostlivosti o maloleté dieťa, t. j. ak si osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené, svoje práva a povinnosti voči tomuto dieťaťu zanedbáva, porušuje alebo dokonca zneužíva a v takomto prípade nie je v záujme dieťaťa, aby naďalej zostávalo v náhradnej osobnej starostlivosti takejto osoby. Súd ex lege vždy zruší náhradnú osobnú starostlivosť, ak o to požiada osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené, nakoľko náhradná osobná starostlivosť o maloleté dieťa je založená na zásade dobrovoľnosti a na tom, že fyzická osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené s tým súhlasí a to nielen v čase, keď súd toto výchovné opatrenie vyslovuje, ale aj počas celého výkonu tejto náhradnej starostlivosti.

Práva a povinnosti rodičov vyplývajú z rodičovského právneho vzťahu, ktorý je trvalej povahy. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom preto nie je časovo obmedzená, môže však byť podmienená určitými skutočnosťami, ktoré majú za následok jej zánik. Absolútne vyživovacia povinnosť zaniká napr. smrťou rodiča, resp. dieťaťa, prípadne úspešným zapretím otcovstva k dieťaťu. Relatívne rodičovská vyživovacia povinnosť najčastejšie zaniká v okamihu, keď dieťa nadobudne schopnosť samé sa živiť.

V zmysle ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení neskorších právnych predpisov a to aj vtedy, ak schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča by inak neumožňovali určenie výživného ani v tejto minimálnej výške.

Nakoľko W. Z. , ktorej na základe rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12P/74/2012-34 zo dňa 21.06.2012 bola maloletá H. Z., nar. XX.XX.XXXX zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, požiadala o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti , súd potom podľa ustanovenia § 47 ods. 2 Zákona o rodine zrušil náhradnú osobnú starostlivosť nad maloletým dieťaťom.

Súd mal preukázané, že matka maloletého dieťaťa zabezpečuje riadnu starostlivosť o maloleté dieťa , jeho výchovu nezanedbáva, venuje sa mu, neboli zistené žiadne nedostatky v spôsobe starostlivosti a vo výchove maloletého dieťaťa, súd potom zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matke podľa § 36 ods.1 Zákona o rodine.

Pretože matka poberá rodičovský príspevok v sume 199,60 eur a prídavok na dieťa v sume 23,10 eur, otec nemá žiaden príjem, rodičia maloletého dieťaťa nevlastnia nehnuteľné veci, súd potom podľa ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine prihladnuc na to, že schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca neumožňujú prispievať na výživu maloletého dieťaťa vyššou sumou než v minimálnom rozsahu zodpovedajúcom 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení neskorších právnych predpisov, uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na výživu maloletej H. Z. výživným mesačne v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona počínajúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku vopred k rukám matky.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. z ktorého vyplýva, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu z titulu, že súd v danom prípade mohol začať ex offio konanie s odkazom na ustanovenie § 81 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec , Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v piatich rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu , ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.